

heder for detailstyring kan erstattes af større fleksibilitet og dermed øget omkostningsbevidsthed hos menighedsrådene ved løsningen af deres opgaver.

Det bemærkes, at en rammeordning for adgangen til at disponere forudsætter en sondring mellem drifts- og anlægsbevillinger i budgetterne for kirkekasserne, samt udførlige retningslinier om, hvilket ansvar og råderum menighedsrådene skal have i forhold til provstiudvalget eller et besluttende budgetsamråd. Det bliver også nødvendigt med retningslinier om adgang til at overføre beløb fra et år til følgende år, samt om adgang til at få forskud på næste års bevilling (dvs. at »låne« af næste årsbevilling»). Disse spørgsmål vil mest hensigtsmæssigt kunne afklares i gennem regler fastsat af kirkeministeren i medfør af lov om folkekirkens økonomi.

Med forslaget gives der endvidere mulighed for, at menighedsrådene i et ligningsområde kan beslutte at indføre en *sognefuldmagt*. Det foreslås således, at menighedsrådene i et ligningsområde får mulighed for at beslutte, at der udover de i lov om folkekirkens økonomi § 2, nr. 1-11 og nr. 13-15, nævnte udgifter af kirkekassen kan afholdes udgifter vedrørende sognets eller kirke-distriktets kirkelige aktiviteter og udgifter til fremme af det kirkelige liv i pastoratet eller kommunen eller til kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed.

Hvis der indføres sognefuldmagt inden for et ligningsområde, vil de enkelte menighedsråd fortsat have pligt til at udarbejde detaljeret budget, som bl.a. skal sikre finansieringen af de grundlæggende aktiviteter som fx afholdelse af gudstjenester, vedligeholdelse af kirke og kirkegård samt aflønning af personale.

Efter forslaget kan et menighedsråd med 12 måneders varsel *opsige den etablerede budgetprocedure*. Med kravet om et opsigelsesvarsel af ikke ubetydelig længde sikres det, at både menighedsråd og provstiudvalg har et passende tidsrum til at forberede den kommende budgetlægning.

Det bemærkes, at opsigelsen fra et enkelt menighedsråds side indebærer, at budgetlægningen for samtlige kirkelige kasser i ligningsområdet på ny foretages efter reglerne i økonomilovens kapitel 1.

Det bemærkes, at forslaget i § 1, nr. 8, er i overensstemmelse med det forslag, som Udvalget vedrørende budgetlægningen for kirkekasserne m.v. fremkom med i betænkning 1327/1996, kapitel 6 og 8.

d) Indførelse af en provstiudvalgskasse

Organisatorisk er provstiudvalget en selvstændig, lokalt valgt offentlig instans, der ikke står i noget almindeligt underordningsforhold til fx stiftsøvrigheden eller Kirkeministeriet. Der findes således ikke

nogen overordnet myndighed, som har en almindelig adgang til at lave provstiudvalgets beslutninger om eller til at handle i dets sted. På den anden side følger det af den gældende lovgivnings indhold, at provstiudvalgets beføjelser er lovbundne.

Det fremgår således af den nugældende lov om folkekirkens økonomi § 26, stk. 2-3, hvilke udgiftskrævende folkekirkelige opgaver provstiudvalget kan varetage, og hvortil udgifterne kan finansieres af fællesfonden blandt andet gennem udskrivning af landskirkeskat.

Provstiudvalget har ikke nogen selvstændig budgetret og skatteudskrivningsret i relation til finansiering af udgifterne vedrørende udvalgets virksomhed, idet adgang til at budgettere fællesfondens udgifter og udskrive landskirkeskat til finansiering heraf tilkommer stiftsøvrighederne og kirkeministeren, jf. lov om folkekirkens økonomi §§ 14-15.

Under henvisning til provstiudvalgets organisatoriske placering i den kirkelige struktur foreslås det i § 1, nr. 11, at der ved hvert provstiudvalg oprettes en provstiudvalgskasse, og at de udgifter vedrørende provstiudvalgenes virksomhed, som i dag finansieres af fællesfonden, i fremtiden finansieres af denne kasse. Det foreslås endvidere, at budgettet for provstiudvalgs-kassen udarbejdes af provstiudvalget efter regler fastsat af kirkeministeren.

Et grundprincip for en selvstændig budgetret og dertil knyttet skatteudskrivningsret er, at den, der bruger pengene, også selv skal skaffe pengene eller i hvert fald en væsentlig del heraf. I relation til provstiudvalgenes virksomhed vil dette krav kunne opfyldes, hvis pligten til at finansiere provstiudvalgets udgifter alene påhviler kirkeskatteyderne i det lokalområde, hvor provstiudvalget er valgt.

Det foreslås derfor, at de nødvendige økonomiske midler til finansiering af udgifterne til provstiudvalgets virksomhed i fremtiden tilvejebringes af den lokale kirkelige ligning, og at provstiudvalget tillægges kompetencen til at fastsætte ligningsbeløbet til provstiudvalgs-kassen.

Endvidere foreslås det, at kirkeministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for provstiudvalgets regnskabsaflæggelse, om revision og om stiftsøvrighedens godkendelse af regnskaberne for provstiudvalgs-kassen.

Som en følge af forslaget om indførelse af en provstiudvalgs-kasse foretages en række systematiske ændringer af lov om folkekirkens økonomi. Det foreslås således, at det nuværende kapitel 6 om provstiudvalg flyttes frem i lov om folkekirkens økonomi, således at reglerne om provstiudvalgene i fremtiden fremgår af lovens kapitel 2a, jf. forslagets § 1, nr. 11.